

Бубнов О.С.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ПРОБЛЕМО-ТЕМАТИЧНА СКЛАДОВА СУЧАСНОЇ ГЛОБАЛІСТИКИ

Сучасний світ, що глобалізується, розвивається на базі якісно нових комп'ютерних технологій, які породили нові інформаційні технології, а ті, у свою чергу, якісно змінили природу інформаційно-освітнього простору.

Інформаційні технології стали найбільш прибутковим, найбільш комерційно ефективним бізнесом. Реальністю стало не перетворення мертвих речей, чим займалося людство з моменту свого виникнення, але й перетворення живої людської свідомості - як індивідуальної, так і колективної.

З причини ефективності, впливовості та привабливості своєї діяльності елітою інформатизованого суспільства вельми часто і швидко стають люди, які беруть участь у формуванні свідомості. Ця «інформаційна спільнота», наділена специфічним світоглядом, системою цінностей і стилем поведінки, неодмінно виокремлюється в рамках кожного окремо взятого суспільства.

Як наслідок у кожному соціумі виникає глибоке протиріччя між «інформаційною елітою», яка здійснює формування суспільної та індивідуальної свідомості і створює «прекрасний новий світ» і основною масою населення (в тому числі заможного та освіченого), що у зв'язку з специфікою своєї діяльності не має доступу до інформаційних технологій і тому є виключно об'єктом їх застосування. З усього розмаїття переваг інформаційної революції їм дістаються тільки голлівудські блокбастери, внески в інвестиційні фонди і невпевненість в оточуючому світі, сконструйованому для них «інформаційною елітою».

Виокремлення у всіх країнах груп людей, що працюють з інформаційними технологіями, в «інформаційне співтовариство» неодмінно веде до поступової концентрації цього співтовариства в найбільш розвинених країнах. Це створює об'єктивно зумовлений технологічний розрив, у першу чергу між розвиненими країнами і країнами, що розвиваються. Даний розрив закріплюється через кардинальну зміну ключових ресурсів розвитку людського суспільства, що відбувається під впливом інформаційних технологій: це вже не простір з жорстко закріпленим у ньому виробництвом, а передусім мобільні фінанси та інтелект. Відповідно ефективне засвоєння території - вже не оздоровлення суспільства, яке перебуває на ній, але, навпаки, виокремлення (яке звичайно є результатом кризи) в середині нього й вилучення фінансів та інтелекту. При цьому прогрес більш розвиненого суспільства відбувається за рахунок деградації «засвоюваного», при чому масштаби деградації, як завжди в умовах розвитку за рахунок руйнації перевершують виграш більш розвиненого суспільства.

Таким чином, поширення інформаційних технологій і глобалізація якісно змінили співробітництво між розвиненими країнами і країнами, що розвиваються: креативне засвоєння других першими з допомогою прямих інвестицій (яке, було змістом як заснованої на прямому політичному пануванні «англійської» моделі колоніалізму, так і заснованої на непрямому економічному контролі американської моделі неокolonіалізму) поступається місцем руйнівному засвоєнню з допомогою вилучення фінансових та інтелектуальних ресурсів.

Робота виконана під керівництвом доцента кафедри ПФіОТ Волоха О.Ю.

